

Józef Niżnik, Emil Zaitz, Zbigniew Pianowski

Kraków - Kazimierz, ul. Augustiańska
7. Klasztor oo Augustianów

Informator Archeologiczny : badania 10, 268-270

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Prace wykopaliskowe prowadzono na odcinku drogi, niedaleko od zabudowań L.Czubaka w kierunku strumienia Czarna Woda, założono wykopy o wym. 51x4 i głęb. 0,3m. Po zdjęciu około 10-20 cm warstwy znaleziono skupisko kości zwierzęcych oraz fragmenty ceramiki stalowszarej, ceglastej i polewanej. Sugeruje to przemieszanie warstw, które mogło nastąpić podczas budowy fundamentu.

W trakcie badań znaleziono 319 monet z XV-wiecznego skarbu. Wśród nich stwierdzono obecność kilku denarów nieznanych dotychczas w literaturze numizmatycznej, które można przypisać z dużym prawdopodobieństwem Janowi Olbrachtowi /1492-1501/. Badanie nad całością skarbu, obecnie w ilości 11 381 sztuk może przynieść dalsze rewelacje.

Poza tym znaleziono na poboczu drogi monety luźne: szelągi Jana Kazimierza, koronny z 1664 roku, litewski z 1665 KPL, Augusta III, grosz z 1754, 2 szelągi z 1753 roku, Stanisława Augusta grosz z 1766 roku oraz z datą zatartą monety RP, 2 grosze z 1923 r., 10 groszy z 1923 roku, 3 sztuki 10-groszowe z 1949 roku, 5 groszy z 1949 roku, monety Rzeszy Niemieckiej: 10 Pf z 1911 roku.

Na przebadanym terenie znaleziono ułamki ceramiki lużyckiej /?/, wczesnośredniowiecznej /Faza E/ i nowożytną do XX wieku.

Badania będą kontynuowane.

KOTOWICE, gm. Brwinów
woj. warszawskie

patrz
okres wpływów rzymskich

KRAKÓW-KAZIMIERZ
ul. Dajwór 27

patrz
wczesne średniowiecze

KRAKÓW-KAZIMIERZ
ul. Augustiańska 7
Klasztor oo Augustianów

Urząd Parafialny przy
kościółce św. Katarzyny

Badania prowadzili mgr mgr Józef Niżnik, Emil Zaitz i Zbigniew Pianowski. Finansował Urząd Parafialny. Drugi i trzeci sezon badań. Wiek XIV i XV oraz relikty średniowiecznego, wczesnośredniowiecznego i lużyckiego osadnictwa. Zabytkowy zespół poklasztorny oo Augustianów.

W roku 1975 i 1976 kontynuowano badania archeologiczne w obrę-

bie kościoła św. Katarzyny oraz na krążgankach klasztornych i w tzw. dużej zakrystii. Wykonano 6 wykopów badawczych zlokalizowanych: wykop 9 i 10 - w północnej części prezbiterium kościoła, wykop 6 - w zachodniej partii północnej nawy kościoła, wykop 7 i 8 - we wschodnim skrzydle krążganków oraz wykop 5 - w północno-wschodnim narożniku dużej zakrystii. Ponadto kontrolowano wkop instalacyjny w północno-wschodnim narożniku podwórza gospodarczego.

Mury kościoła, krążganków i tzw. dużej zakrystii.

Partie fundamentowe murów wykonane były z łamanego kamienia wapiennego związanego zaprawą murarską. Głębokość stopy fundamentowej mierzona w stosunku do obecnej powierzchni posadzki, kształtowała się następująco: 2,24 m w prezbiterium kościoła, 3,08 m w nawie bocznej, 2,16 - 2,23 m w krążgankach oraz 2,02 - 2,13 m w zakrystii dużej. Stwierdzono, że fundamenty krążganków i prezbiterium są organicznie związane z sobą. Podobnie jednocześnie były mur wschodni i mur północny zakrystii.

Poziomy użytkowe budowli.

Wyróżniono poziom z czasów budowy kościoła i zabudowań klasztornych oraz 3 poziomy użytkowe z okresu istnienia tych budowli. Poziom z czasów budowy, zachowany w postaci wylewki zaprawy, uchwycony został w nawie bocznej kościoła, w prezbiterium, w południowej części krążganków i w dużej zakrystii oraz w północnej części krążganków. Pozostałości pierwotnej posadzki /posadzka III/ uchwycono w postaci resztek wylewki zaprawy lub fragmentów poziomu wykonanego z płytek ceramicznych o długości boków w granicach 18,0-18,5 cm i grubości 3,5 - 5 cm. Występowały one w nawie i prezbiterium kościoła oraz w krążgankach i dużej zakrystii. Drugi poziom użytkowy /posadzka II/ zachowany również w postaci wylewki zaprawy lub resztek posadzki wykonanej z cegieł, płytek ceramicznych i kamieni piaskowcowych, uchwycony został w kościele na krążgankach i w zakrystii dużej. W północnej części krążganków nie stwierdzono posadzki II - zapewne jej odpowiednikiem był poziom zalegający w miejscu dzisiejszej posadzki.

Osadnictwo sprzed budowy klasztoru.

Pod poziomami z czasów budowy kościoła i krążganków stwierdzono pozostałości warstwy kulturowej o miąższości 70-100 cm, w znacznym stopniu zniszczonej późnośredniowiecznymi i nowożytnymi wkopami grobowymi. W jej obrębie występował materiał zabytkowy związany z osadnictwem średniowiecznym sprzed budowy zespołu klasztornego tj. sprzed 2 połowy XIV wieku oraz wczesnośredniowiecznym i łuzyckim. Osadnictwo średniowieczne reprezentowane jest wyłącznie przez materiał ceramiczny. Brak natomiast jam i obiektów. Nieco bogatszy jest materiał związany z osadnictwem wczesnośredniowiecznym. Poza dużą ilością ceramiki głównie z XI-XIII wieku, stwierdzono 2 jamy, w tym

jedną z fragmentami kamieni żarnowych. W podobny sposób ujawnia się również osadnictwo związane z ludnością kultury łużyckiej. Jest ono reprezentowane przez ceramikę występującą w warstwie kulturowej oraz w jamie, gdzie wystąpiły fragmenty prawie całego naczynia, sztyło kościane i duży fragment łyżki glinianej.

W trakcie badań uzyskano ponad 16 monet późnośredniowiecznych i nowożytnych, pochodzących wyłącznie z warstw nasypowych zalegających pod obecną i drugą posadzką oraz z wypełniisk wkopów grobowych. Znalaziono także 2 sprzączki brązowe, żelazny grocik strzały, fragment sierpa i 4 noże żelazne, fragmenty grzechotki lub pisanki, glinianą kostkę z otworami, fragmenty fujarki /?/ i łyżwy kościanej oraz fragmenty szklanych pierścionków.

KRAKÓW - STARE MIASTO,
KAZIMIERZ I ZWIERZYNIĘC
ul. Waryńskiego - Planty
KRAKÓW - TYNIEC
KRAKÓW - WAWEL

patrz
wczesne średniowiecze

KROSCIEŃKO
woj. nowosądeckie
Stanowisko - Zamek Pieniński

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadziła dr hab. Maria Cabalska. Finansował WKZ w Nowym Sączu. Pierwszy sezon badań. Zamek późnośredniowieczny /XV w./.

Planowe badania obiektu oraz rozpoznanie przebiegu murów i zasięgu warstwy kulturowej miały na celu uzyskanie danych, które pozwoliłyby na trwałe zabezpieczenie ruiny.

Badania na zamku rozpoczął Tomasz Szczygielski w 1938 roku, odsłaniając ciąg zabudowy przy północnym murze. Dokumentacja i zaletki złożone w Muzeum Pienińskim zaginęły w trakcie wojny. Następnie badania podjął A. Żaki. Wobec całkowitego braku konserwacji odkryte mury porósł las i krzewy, a najlepiej zachowaną piwnicę zamkową zamieniono na dół na śmieci.

Badaniami objęto cały stok góry zamkowej. Wytyczono i przebadano 5 wykopów rozmieszczonych na różnej wysokości stoku. Ustalono przebieg murów. Odkryto nieznany dotąd mur ryglowy, znajdujący się między dwoma żebrami zamykającymi dolinę jaworową. Tędy prowadzi